

DESSERTATIO MEDICA,

2.

INAUGURALIS,

DE

GONORRHOEA VIRULENTA.

QUAM,

ANNUENTE SUMMO NUMINE,

Ex Auctoritate Reverendi admodum Viri,

GULIELMI ROBERTSON, S. S. T. P.

ACADEMIÆ EDINBURGENÆ PRÆFECTI;

NEC NON

Amplissimi SENATUS ACADEMICI consensu,

Et nobilissimæ FACULTATIS MEDICÆ decreto;

PRO GRADU DOCTORIS,

SUMMISQUE IN MEDICINA HONORIBUS ET PRIVILEGIIS

RITE ET LEGITIME CONSEQUENDIS;

Eruditorum examini subjicit

FRANCISCUS BALFOUR,

BRITANNUS.

Ad diem 12 Junii, hora locoque solitis.

EDINBURGI:

Apud BALFOUR, AULD, et SMELLIE,

Academiae Typographos.

---

M, DCC, LXVII.



GULIELMO CULLEN,

INSTITUTIONUM MEDICARUM

IN ACADEMIA EDINBURGENA

P R O F E S S O R I,

VIRO OMNI LAUDE MAJORI,

HANC DISSERTATIONEM

D. D. D.

FRANCISCUS BALFOUR.



# DISSERTATIO MEDICA

D E

## GONORRHOEA VIRULENTA.

**D**E Gonorrhoea medenda, quam induxit Venus, late inter se discrepant hodierni, et empyrici et dogmatici. Al- te alii suas clamitant injectiones, cathar- tica alii venditant, alii mercurium lau- dant, alii denique prorsus omnino dam- nant.

DUM nostram hac in arte peritiam sta- bilire nitimur, methodus illa, quae histo- riam gonorrhoeae virulentae, deinde cau- sam medendique viam, ex ordine prosequi- tur, perapte nobis opusculi hujusce ratio- nem suppeditare videtur. Ars enim est causarum directio, ita ut exinde quaesitus nascatur effectus; huic ergo requiritur causarum notitia, quae demum tantum a phaenomenis quaerenda est.

A

I. HISTORIA



## I. HISTORIA MORBI.

SI de gonorrhoeae facie vel forma solummodo sermo incideret, symptomata quotquot adsint recensere sufficeret. Ast dum de causa ejus agitur, arteque medendi, quae his vulgo praecedunt et superveniunt, haec haud minus illis dictu sunt necessaria.

Ad priora quod attinet, statum corporis morbo imprimis suscipiendo aptum, non, uti saepe in aliis morbis, adhuc in gonorrhoea observatio edocuit. Omnibus sat innotuit *causa remota*.

GONORRHOEAM virulentam in viris, quae plerumque hodie praesentem declarunt, haec sunt symptomata. Humoris cujusdam ab urethra fluxus, dysuria, et penis, in statu demisso, quaedam fere durities, in erecto, dolorifica deorsum incurvatio; quibus quoque accedunt in urethra insueta titillatio, summae ejus rimae inflammatio, et totius ad vesicam usque contractio.

VARIE per morbi decursum sympto-  
mata

mata mutantur, aliaque alia excipiunt. Quo eorum ratio facilius capi possit, medici vulgo morbum in tria stadia dividunt.

INTER secundum et duodecimum diem, plerumque autem circiter quartum, post admissum virus, in urethra, juxta glandem, oritur haud ingrata titillatio; ex hujus ore hiante et inflammato humoris tenuis paululum prodit; et, dum urina redditur, caloris nec non puncturae mitis sensus adest. Cito humoris fluxus augeatur, et fere puriformis exit; puncturae magis acutae sentiuntur; et totus, praecipue urethra, riget penis. Humor demum vel flavus vel viridis evadit; dolor et ardor in urina reddenda, quae maxime, qua titillatio primum exorta est, urgent, sub finem potissimum ferri nequeunt; erectionesque dolorificae modo dictae, nocte praesertim, misere vexant.

DUM haec symptomata per varios incrementi gradus transeunt, ut plurimum una tantum vel altera abit hebdomada,

#### 4 DE GONORRHOEA VIRULENTA.

et dein, albescente humore, omnia mitescunt.

BREVI tandem, praeter humorem viscidum, instar fili ductilem, et magis albidum, nil morbi restat; et hic sensim minuitur donec omnino exarescit.

HIC concursus symptomatum maxime frequens, hic denique eorum progressus. Minime autem semper omnia adfunt; aliquando enim abest erectio incurvata, aliquando, licet rarius, dysuria. Nec, si adfunt omnia, progrediendi rationem mutari nesciam sibi adsciscunt; alias etenim primo se fluxus ostendit; alias dysuria; alias, post dysuriam, per menses adhuc vexat erectio incurvata; aliasque, post omnia, solus restat urinae ardor.

PRAETER jam memorata, quae sequuntur symptomata, licet rarius, aliquando tamen, occurrunt; scilicet, stranguria, ischuria, incontinentia urinae, sanguis cum humore mistus, tumor perinaei, testium, inguinum; dolor lumborum, phymosis, paraphymosis, ulcera praeputii et glandis, verrucae, bullaeque crystallinae.



stallinae. Haec cuncta cum primo concursus communis stadio nexum certum habere videntur; et quidem tunc toties adfunt phymosis, paraphymosis, tumorque testium, ut inter rariora, renunciasse vix forte oportebat. Tumor testium, effluxum subito suppressum ut plurimum sequitur, qui iterum redit, resoluta tumore. Nullo vero morbi stadio non apparet huiusmodi tumor, si modo nimium biberit, ederit, vel se exercuerit aeger.

QUALIACUNQUE primum urgente morbo symptomata adfuerunt, qualiscunque demum progressus ratio, saepe post multos annos, praesertim si ultra duas vel tres menses persistiterit morbus, fluxus omnino innocuus manare pergit. Quandoque tamen huic fluxui, quandoque etiam iis qui per plures annos post morbum nil conquesti sunt, dysuria, ischuria, et stranguria tandem superveniunt; et tum quoque interdum, sicut in gonorrhoea recenti, in ulcera perinaei et urethrae postremo abeunt. Praeterea, sanguinis

guinis in coitu ab urethra effusio \* ; fluxus feminis stillatitius † ; semen in congressu ejiciendi obstructio ‡ ; nodique corporum cavernosorum ||, supereffe dicuntur.

INSUPER, ut historia perfecta et absoluta proveniret, omnia quae edocuit cadaverum inspectio pericula et praxis, uti multum ad morbi causam exponendum facientia, hic referre conveniret; at, cum postea de his dicendi erit occasio, ea hic loci omittimus.

## II. CAUSA MORBI.

QUUM curationi symptomatum, quae gonorrhoeae rarius adveniunt, quaeve superfunt, plurima prospicere vetant, ab re foret hic de eorum causis differere.

Quo

\* Sauvages nos. meth. t. 3. part 2. p. 49. Hil-  
danus, p. 1030.

† Sauvages nos. meth. tom. 3. part 2. p. 216.

‡ Memoires de l'Academie royal de chirurg. t. 1. p.  
426. 430. 437. 438.

|| Ibid. p. 429.

Quo clarius elucescat corporis status communi symptomatum concursui ortum praebens, ad virus contagiosum, morbi causam remotam, statim decurrimus. Quoniam autem adeo latent ejus dotes peculiare, ut aliquem affectum, ad haec symptomata producenda aptum, exinde nequaquam inferre liceat, ad alias eum detegendi vias nosmet conferamus. Prius autem morbi sedem posuisse conveniet.

BARTHOLINI diebus, prostaticam unicam gonorrhoeae sedem statuisse videntur medici; cum, quia forte non nisi in morbis diuturnis cadavera secandi erat occasio, tum, quia forsan de eo quodammodo persuasi, structurae varietates pro morbis habebant. Recentioribus vero demonstravit autopsia, prostaticas \*, vesiculas feminales †, et COWPERI glandulas ‡, perraro

\* Morgagn. epist. 44. art. 16.

† Ibid. art. 25.

‡ Ibid. art. 11.

Non ideo nego in longis forte et corruptis morbis etiam glandulas Cowperi, aut demum prostaticam, corruptas esse. Vesicularum morbum rariorem esse persuadeor; nec facile crediderim



perraro morbo laborare; et longe aliam gonorrhoeam sedem habere, a symptomatum conspectu concludere licet. Pleni-  
us autem ab experimentis sequendis con-  
firmatur sententia.

Si super urethram, ab ore ejus duas  
tresve pollices, compressio fiat, et tempus  
idoneum humore colligendo concedatur,  
tum expresso omni humore qui sub parte  
compressa colligebatur, compressioneque  
ipsa remota, nihil omnino ex parte su-  
periore postea exprimere possumus.

INJECTIONES etiam, haud ultra tres  
pollices in urethram compulsaе, cito  
fluxum omnino sistunt.

HIS si accedant ea quae cadaverum  
sectione mox recensenda monstrata  
sunt, morbum prope urethrae rimam fi-  
tum suum habere, nil erit cur dubitemus.  
Et hic parum ab re alienum fore duxi,  
notare, fluxus sede jam explorata, exinde  
nasci ab omnibus aliis diagnosin certam  
et

crediderim in iis, in vesicis prostaticis, sedem esse primigeniae cor-  
ruptionis, etsi longo malo seriovem supervenire non recuso;  
sed neque de glandulis Cowperi vera experimenta extare  
credo. Hall. Elem. Physiol. t. 7 p. 477.



et obviam; et quoque illi, vel a symptomatibus, vel ab humore inspecto oriundae, anteponendam. Quicumque tamen, muci stillicidio, *Gleet* vulgo dicto, laborant, quive nuper curati fuerunt, eos, si quid ullo modo excefferint, gonorrhoeae recentis symptomata cuncta aliquando occupant; et ab his forte tantum dignoscenda sunt, ex eo quod protinus post intemperantiam cito apparuere, vel quod fluxus contagio fit ineptus.

QUANQUAM ex his expositis quaenam sit origo fluxus satis constet; an autem ab ulcere, vel a lacunis mucosis emanet humor, adhuc sub iudice lis est. A specie humoris puriformi, et a fide nimis adhibita iis quae de carunculis et forte de cicatricibus tradita sunt, praesertim pro ulceribus contenditur. Dum vero prior hypothesis analogiae phaenomenisque, et in vivis, et in mortuis, quam optime congruit, posterior vero his solum nititur quae nequaquam pro compertis haberi possunt, illi solummodo fidendum est.

B

HUMOREM

HUMOREM puris aemulum a vasis mucosis prope urethram profluere posse, ex eo colligitur, quod alias et in urethra accidere solet, et in aliis corporis partibus.

SI turunda enim in urethram sanam fit immissa per tres, quatuor, quinque, vel sex horas, a materie quadam puriformi, ex hisce certe lacunis tantum orta, operta exit \*.

HUMOREM haud abfimilem in gonorrhoea spuria, vasa etiam quae circa glandem sunt sine ulcere effundunt.

CONSIMILIS est quoque in ophthalmiis quibusdam fluxus, inflammatis solum palpebris †.

CONSIMILIS denique in corryza, catarrho, et fluore albo, excernitur humor; nec tamen suspicantur ulcera.

HINC itaque intelligitur ejusmodi humoris fluxui minime requiri ulcus. Rite vero perpenfis cunctis morbi phaenomenis, ulla alia quam muci vitii hypothesis, sponte, ut opinor, corrui.

EXINDE

\* Sharp. Crit. inquiry, p. 142.

† Gataker's Essays, p. 97.



EXINDE enim tantum perspicere licet, cur humoris profluvium ardor urinae non protinus excipiat; si enim ab ulcere manasset hicce humor, nequaquam dysuria post profluvium comparuisset.

DUM erigitur penis, mucus iste pelucidus, qui sanitate videri solet, penitus evanescit; unde colligitur vasa illa, quibus olim erat opus mucum hunc purum ejicere, humorem, qui nunc apparet, corruptum, evomendo occupari.

HANC quoque sententiam maxime declarat humoris quantitas; nullum etenim ulcus hic loci, vel maximum, tantum puris suppeditare potest.

FLUXUS quod ad formam et colorem subito mutatus, et ejus quandoque repentina retentio, praesertim si testes tumuerint, aequae ulceribus repugnant; dum alterae hypothese ex omni analogia omnino congruunt.

HIS cum adjiciatur Clar. SENAC, ex periculis factis, fluxus materiem a pure ulceris ex toto diversam invenisse \*, de hac re longius dubitare non oportet.

SI

\* Morgagni Epist. 44. art. 2.

Si modo reputemus litem hancce de gonorrhoeae vera sede non nisi nuper fuisse agitatam, et perraro occasionem esse oblatam cadavera secandi; et demum posse ex vasis, ad oculum haud mutatis, humorem corruptum provenire; erit in proclivi, cur plures sectiones, quae nostram sententiam directe firmant, non extent. Nec tamen omnino desunt. Casus enim circiter, puto, duodecim qui ad rem plurimum faciunt, tradidit nobis Clar. MORGAGNUS. Plerisque, vel omnes, vel saltem aliqui, canaliculorum ejus deleti fuere. In duobus vel tribus, humor quidam et rubedo illos affectos clare denunciavit, et in pari numero praeter naturam nil erat. Unde scire est, hos, uti ante monuimus, ad speciem immutatos morbo nihilominus laborare posse. Neque tantum hae sectiones originem fluxus ab ulcere nequaquam repetendam esse probare tendunt; sed et etiam canaliculos hosce, quos ipse MORGAGNUS detexit, fluxum potissimum suppeditare demonstrare videntur.



IN theoria ulcerum plenius confectanda, percipimus vix unquam in cadaverum sectionibus aliquid ulceri \*, vel carunculae †, simile inventum esse; adeoque argumenta quibus potissimum innifos fuisse videntur ulcerum fautores penitus fere evanescunt. At quanquam post gonorrhoeam unamquamque carunculas superesse constaret, ulcera praegressa neutiquam exinde inferre liceret; nam a balano ulceribus prorsus vacuo tales carunculae indies crescunt.

PORRO, quo magis fiat fides ulceribus,  
pro

\* Nempe hoc ipsum erat ex iis unum quae ipse quoque mihi non occurrisse mirabar, praesertim cum toties ejusmodi aegrorum querelas audiverim de acerbo dolore ibi insigniter torquente; Morgagni Epist. 42. art. 8.

† Quae cum ita sunt, minus, ut puto, miraberis, si cum tot urethras ex quo anatomes studio me dedi attente inspexerim, et quotannis adhuc inspiciam, vix unam dixero certam mihi esse in ea observationem carnea excrescentiae, cum plures sunt cicatricum et coarctationum; neque illa una non sine his fuerat; Morgagn. Epist. 42. art. 38.

Ast SAVIARDUS, et clarissimus chirurgus Monspeliensis J. SERRES, dissecto pene, aliquot aegrorum qui de eo morbo conquesti erant, nil simile invenerunt, (carunculae scil.), et tantum urethram phlogosi alicubi tentatam, &c.; Sauvages nos. method. Tom. 3. part. 2. p. 198.

pro argumento adducuntur cicatrices; nec inficior aliquando eas extare posse: Et huc imprimis facit quod de iis edocuit III. MORGAGNUS. In horum cadaverum circiter sex quibus suos canaliculos deletos reperit, albidas necnon lineas inter eos observavit, et istos pro ulcerum reliquiis subinde habebat. Annon autem ulcera praegressa clare vel necessario denuncient haecce lineae, multum haererem. Fac tamen ita se rem habere, ex jam expositis, sat omnibus in promptu erit colligere, haec nequaquam pro primo fluxus fonte esse habenda. Tum demum quod spectat ad cicatrices, ulcera, et carunculas, apud prostates, vesiculas feminales, vel COWPERI glandulas compertas, quum casus hi sunt minus soliti, doctrinam modo relatam parum afficiunt.

HIS de morbi *sede* praemissis, reliquum est ut *naturam* ejus, quantum potest, exponere coner.

AUCTORES qui de gonorrhoea scripserunt symptomata omnia, sine ullo discrimine, per primum horum stadium, inflam-



inflammationem indicare, pro concessio-  
sumpsisse videntur; et hanc inflammati-  
onem a viro, in urethra latente, ad *acmen*  
usque excitari credunt. Diligenter autem  
versata morbi historia, longe alia de ea  
re sententia animum subit. Tametsi  
enim *humoris fluxum parcum, tenuem, et*  
*clarum*, inflammationis signum esse fa-  
temur; verò tamen cum jam copia ma-  
jore profluerit, et albuerit, inflamma-  
tionem abesse, et vasa quodammodo laxa-  
ri, plane declaratur. Dictis fidem fa-  
ciunt inflammationes vasorum mucofo-  
rum in aliis corporis partibus. In ca-  
tarrho, v. g. et corryza, paululum initio  
muci tenuis et pellucidi exit; quamprimum  
vero vasorum phlogosis secedere  
inceperit, dein protinus materies viscida  
et magis albida libere emanat.

*Vellicatio illa et dysuria*, quae sen-  
tiuntur antequam fluxus augetur et co-  
lore mutatur, ab inflammatione a viro  
excitata pendere haud recuso; et huic  
item addo, mucum nimis tenuem dilap-  
sum effluentemque eas quas munire debet  
fibras

fibras destituere; at postea cum magis  
 offenderit urina, id, ut alii faciunt, phlo-  
 gosi, a viro adhuc superstitie auctae, haud  
 assignare vellem. Et ex eo omnino dedu-  
 cerem, quod fistula hoc loco sensilissima,  
 muco naturali destituta, et jam inflam-  
 mata, urinae nimis acri, calidae, et ve-  
 lociter perfluenti, nuda, eheu! exponitur.  
 Confirmari mihi haec hypothesis videtur,  
 cum considero, dysuriam saepe sine viro  
 oriri; vix fieri posse, ut postea ostendere  
 conabimur, quin virus cito evacuetur;  
 et injectionem denique adstringentem  
 dysuriam pro tempore minuere, quod  
 certe ex vasis adeo mutatis fit, ut mucum  
 fere naturalem aliquantulum secernant,  
 donec tandem in priorem statum rela-  
 buntur.

STIMULUS urinae saepius iteratus in-  
 flammationem auget; ex qua tandem ex-  
 oriri videntur *erectio incurvata et penis*  
*durities.*

SUPERIUS, quando de gonorrhoeae causa  
 remota mentio a nobis facta est, ignoran-  
 tiam de hac seorsim considerata fassi,  
 sicco



ficco eam tranſivimus pede. Nunc vero explorato effectu qui exinde in corpore fit, luminis aliquid, quo natura ejus melius perſpiciatur, adferre convenit, in qua re perficienda eo ſtudioſius incumbere oportet, cum, ad rationem medendi expediendam, tantum inde conferri poſſe pateat.

Quod ad veram contagiî indolem ſpectat, vix videtur eam unquam rite medicis innotuiſſe. Morbum quidem venereum in topicum et generalem dividunt, et gonorrhoeam ad topicum referunt; ſed viruſ in utroque ejuſdem eſſe indolis putant; idque in gonorrhoea ſtatim ad morbi ſedem, intacto ſanguine, deferri contendunt. An vero res ita ſeſe habeat, multum dubito. Nonne potius ſuſpicandum eſt, longe diverſam eſſe materiam quae luem parit ab ea ex qua gonorrhoea efficitur? Nec quidem temere in eam ſententiam abiſſe is mihi videbitur, qui ſecum reputaverit neminem gonorrhoea tantummodo laborantem confir-

matam luem propagare posse \*; gonorrhoeam non a mercurio tolli, et rarissime in luem commutari †; luem contra non in gonorrhoeam verti ‡; et denique gonorrhoeam non nisi triginta vel quadraginta || annos post luem in Europa fuisse observatam, et nuperrime tantum apud Sinenfes §.

VIA qua virus venereum ad morbi sedem defertur non adeo in obscuro est; et quidem statim in urethram adscendere videtur, ubi cum mucositate coeans, et per tempus definitum retentus, muci tantam demum quantitatem vitiat, ut morbum producere valeat. Forte quidem in dubium vocari potest, num mucus in lacunis, ex quibus fluxus promanat, eodem tempore similiter vitietur; numve potius lacunae hae, inflammata tantum urethra, afficiantur: Sed disputatio haecce ad medendi rationem parum confert.

GRAVIOR tamen quaestio occurrit de  
tempore

\* Boerhaave de lue venerea, p. 73.

† Astruc, tom. 1. p. 441.      ‡ Astruc.

|| Ibid. lib. 1. cap. 13.

§ Ibid. Dissert. apud finem, tom. 1. p. 560.

tempore quod requiritur ad ejiciendum virus; sed nulla adhuc, quod scio, super hac re experimenta capta sunt. Si judicium a priori proferre liceat, multo citius, ut mihi videtur, eliminatur virus quam vulgo putatum est; nam quamvis mucus in initio tarde ita excernitur, ut assimilationi tempus concedatur; tamen postea, incepto fluxu, breve adeo manet in excretoriis et urethra, ut nihil assimilari queat, dum id quod jam vitiatum est, quodque ad latera lacunarum et urethrae adhæsit, paulo post penitus abluitur.

### III. METHODUS MEDENDI.

AUCTORES, qui de medela gonorrhoeae scripsere, prima morbi indicia vix ante oculos habuere; et quum omnes crediderunt fluxum gravioribus symptomatis urgentibus impeditum, exitum per luem omnino habiturum, morbi levamen tantummodo quaesivere, neque adstringentia in auxilium vocare ausi sunt.

Quoniam



Quoniam autem jam monstrare conati sumus, virus, dum morbus primum explet stadium, priusquam scilicet fluxus puriformis exeat, inflammationem excitare moliri, quae, vasa adeo mutando ut mucum idoneum fecernere nequeant, symptomatibus gravioribus viam pandit; dein, semel incepto fluxu puriformi, ut virus foras ejiciatur necessum esse; denique dysuriam a defectu muci naturalis qui urethram muniret omnino fere oriri; sequentem nos medendi methodum rite instituere posse existimamus.

1. INFLAMMATIONI obviam ire priusquam fluxus evaserit puriformis.

2. CUM fluxus puriformis evaserit, robur pristinum vasis reddere.

3. SYMPTOMATIBUS, quae interea urgent, levamen praebere.

1. INFLAMMATIONI, quoniam exoritur ab actione stimuli in fibram motricem, obviam ire possumus, vel stimulum removendo, vel irritabilitatem minuendo.

MEDICUS



MEDICUS celeb. FORDYCE, cum ab experimentis in mucum corporis humani captis compertum habuerat, alkali causticum in aqua solutum facultate eum solvendi gaudere, exinde primus inter omnes ad felicissimam virus eliminandi rationem, et mea saltem mente optimam gonorrhoeae curandae methodum, perductus erat. Eventum ab experimentis promissum observandi cito se occasio obtulit; sub morbi enim initio, ejusmodi solutione in urethram injecta, atque praeputium et glande cum ea lavatis, morbo immunis omnino evasit aeger. Tentamine saepius repetito, idem fuit exitus; nec praxis, si rite fuit instituta, eum adhuc fefellit \*. A medicis rerum novarum minime cupidis objici potest, contagium accepti nullum in his casibus certum adfuisse indicium; si autem probari potest, vel unum hominem pro certo ab injectione fuisse curatum, usus ejus satis comprobatur, et omni gonorrhoeae hoc modo occurri posse probabile efficitur.

\* Dissert. inaugural. de Catarrho.

efficitur. Talem casum autem mihi renunciavit ingenios. juvenis JACOBUS BLAIR. Ipse paululum humoris ab urethra nuper infecti absumpsit, et urethrae sani imposuit; circa diem quartum post, periculo subiectus, omnia symptomata morbi advenientis observabat; tunc, protinus injecta solutione alkalina, evacuatio muci magna fuit, nec amplius conquestus est, nisi quod aliquid humoris per unum vel alterum diem ex urethra proveniret. Idem, juvenis morbo a coitu accepto, saepius eodem modo occucurrit.

IN aliarum corporis partium inflammationibus missio sanguinis non tantum irritabilitatem minuere, sed etiam sanguinis stimulum, dum gyrum per vasa absolvit, remove apprime conducit. Quando vero in gonorrhoea tantum adest concursus symptomatum communis, de hac praxi cur dubitarem paucis exponam. Nonne plerumque invenitur, quantitatem sanguinis vulgo detractam ad erectiones minus frequentes reddendas haud sufficere? Quum penis erectio a vasorum irritabi-  
litate



litate multum pendeat, nec tamen a sanguine misso minuatur; quumque eadem irritabilitas ad inflammationem plurimum conferat; nonne etiam dubitandum est, num inflammatio in gonorrhoea ullo modo sanguinis missione mediocri praecavenda sit vel minuenda? Nonne erectio evacuationi cito superveniens illam omnino irritam facit? Et nonne multo melius ad alia confugitur, quam tantae sanguinis effusioni, quantae ad erectiones praecavendas requiritur? Ego quidem ter vel quater, tres saltem libras sanguinis nullo levamine detraxi, licet interea aegri sobrie vixerint, et cathartica lenia aliquot adhibita fuerint. At graviori auctoritati cedat mea theoria et observatio. Si, quando dolor et tumor magnopere urgeant, tunc sanguis libere detrahendus, et hirudines parti sunt applicandae: Sed haec inter rariora symptomata duco; et de iis hic tantum obiter. Denique, cum praecipuam inflammationi obviam eundi viam in eliminando viro ponamus, alia, de quibus alioquin, dum de irritabilitate minuenda dicebamus,



dicebamus, fermo fuisset, nunc licet sicco transire pede.

QUANDO fluxus puriformis evadit, secundae nostrae indicationis ratio habenda est. In hoc morbi stadio solutio alkalina ad symptomata debellanda haud amplius conducit \*; quod, ut id in transcursumoneamus, sententiam nostram jam traditam magis firmat, symptomata, nempe, a viro originem suam nequaquam ducere; aliter enim, hoc tempore aequae ac initio, exinde curari debuissent. Priusquam autem ad alias medendi rationes nosmet conferamus, quo certius fiat viri eliminatio, in hoc etiam morbi stadio, injectione alkalina semel uti vellem. Urethra vero muco exspoliata, et magis inflammata, eo injectio dilutior esse debet. Quum omnia symptomata quae nunc adsunt a vasorum laxitate pendeant, et quum, quo diutius fluxus persistit, eo magis sit stillicidii periculum, *vasis antiquum robur reddere* summa ope niti debemus. In hunc scopum diversa quam pluri-

\* Fordyce Dissert. inaugural. de catarrho.

plurima remedia diversis temporibus usurpata sunt. Omnia autem cedunt quibusdam in urethram injectis, quorum quae maxime usu comprobata sunt, ex mercurio plerumque, vel zinco, vel plumbo, parantur.

Cum prioribus indicationibus occurritur, quae interea urgent symptomata leniri requirunt. Dysuriae eadem remedia omni morbi stadio profunt; et imprimis oleum olivarum saepius in urethram injicere convenit, quod mucī naturalis vicem quodammodo supplet. Ill. MOR-GAGNUS \*, quum de dolore qui mictionem in gonorrhoea comitatur maximas querimonias audivisset, hoc symptomate affectos in vitream matellam, tepido lacte semiplenam, demittere penem docuit; et cum dolorem eo fotu paulisper mitigassent, tunc, intra ipsum lac servato pene, urinam sensim et sine conatu emit-tere. Fuerunt, ut idem ill. auctor addit, quibus, cum pro lacte oleum forte esset ad manus, ex lini feminibus recens ex-

D pressum,

\* Epist. 44. art. 8.



pressum, hoc uti placuit. Magnum utrique inde levamen se retulisse confirmavere; hi alteri etiam addidere, cum tumidum esset dolensque praeputium, eo modo servato, intra unum haud amplius diem praeputii dolorem tumoremque abiisse.

UT sensus urethrae minuatur, a quibusdam, laudibus afficitur sal nitrum; et huic illud sufficere dosi satis magna, quam paucissimi ferre queunt, nil dubito; parva autem dosi, qua diureticum tantum agere, credo.

ANTE omnia acrimoniae urinae occurrere conducit; et huic voto respondent liquores omnes blandi, qui facile per renes transeunt; tales sunt serum lactis, emulsio Arabica, infusum althaeae et lini; quod si satis libere fuisset exhaustum, urinae ardorem exinde minutum, et mictionem liberam redditam, nunquam non vidi.

Quod ad erectiones spectat, si modo iis occurrere possumus, non solum dolori obviam itur, qui protinus originem ab urethra distensa trahit, sed et etiam inflammationi



flammationi quae exinde consequi potest: Omni ope igitur nitendum est, ut id perficere valeamus. In hunc finem quamplurimum conducere compertum est, penem deorsum religare; hinc tamen non omnino votis satisfactum. Ab erectione quidem valida praecavetur; sed distensio plus minus continua per noctem plerumque adest, adeo ut semper fere rumpat somnum, et urethrae inflammationem augeat. Quando ita se res habet, ad narcotica confugiendum.

F I N I S.

